

Bilagshæfte til tillægsbet. o. lovf. om vandløb

Til lovforslag nr. L 58

Bilagshæfte

til

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om vandløb

Nogle af miljø- og planlægningsudvalgets spørgsmål og miljøministerens besvarelse heraf

Spørgsmål:

Ministerens kommentarer ønskes til en række artikler fra Næstved Tidende vedrørende Susåsagen – specielt for så vidt angår de problemer, der er rejst i nedenstående 4 spørgsmål:

Svar:

De ekstraordinært store nedbørsmængder i årene 1980 og 1981 skabte langs Susåen store oversvømmelser på landbrugsarealer, der i tidligere år med mere begrænset nedbør har været betragtet som dyrkningssikre, og det spørgsmål er naturligt blevet rejst, om der kunne og burde være foretaget foranstaltninger i forbindelse med vedligeholdelsen, eventuelt regulering af vandløbet, der ville have forhindret eller afbødet de ødelæggende oversvømmelser.

Af de fremsendte syv artikler samt af Næstved Tidendes referat den 18. februar 1982 af mødet den 17. februar 1982 mellem Storstrøms amts udvalg for teknik og miljø og lodsejerne synes at fremgå, at amtsvandinspektoratet ved vedligeholdelsen af vandløbet har opfyldt regulativets bestemmelser, og at vedligeholdelsen i 1981 endda har været betydelig grundigere end foreskrevet.

Miljøstyrelsen har da heller ikke modtaget konkrete klager over, at vandløbsmyndighederne ikke har opfyldt deres vedligeholdelsesforpligtelser.

Ønskes derfor en mere effektiv oprensning eller en hurtigere afstrømning, må forslag til ændret vedligeholdelse eller projekt til regulering af vandløbet med henblik på at forbedre afløbsforholdene indbringes for vandløbsretten. Jeg skal i denne forbindelse pege på, som det også fremgår af referatet af mødet den 17. februar 1982, at en regulering af vandløbet dog ikke kan finde sted, såfremt fornøden tilladelse i henhold til naturfredningslovens § 43 ikke kan opnås i amtsrådet. Jeg skal også pege på, at projektets rentabilitet skal indgå i overvejelserne ved vandløbsrettens vurdering af, om projektet skal godkendes.

Spørgsmål:

Er det efter ministerens opfattelse rimeligt, at forslaget bestemmelse vedrørende miljøforbedringer (mindre grødeafskæring, reguleringsbegrænsninger m.v.) skal betales af bredejerne, bl.a. i form af afgrødetab m.v. som følge af oversvømmelser?

Svar:

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, har den gældende vandløbslov ingen egentlig formålsbestemmelse, men det grundlæggende hensyn i loven er, at benyttelsen af de naturlige vandløb til afledning af vand har fortrinsret for al anden benyttelse af vandløbene. I overensstemmelse med flertalsindstillingen i betænkningen om revision af vandløbsloven indeholder forslaget (§ 1) en formålsbestemmelse, der tilkendegiver, at loven skal bidrage til at sikre vandløbenes evne til afledning af vand og, i overensstemmelse med hovedsigtet med forslaget, at tilvejebringe et bedre grundlag for, at vandløbenes benyttelse kan ske i overensstemmelse med den planlægning, der fastlægger målsætningen for det enkelte vandløb eller vandløbssystem.

Der var således i udvalget enighed om, at vandløbslovens formålsbestemmelse sammenholdt med bestemmelserne om regulering og vedligeholdelse bør udformes således, at lovens bestemmelser ud over at sikre vandløbenes evne til afledning af vand også sikrer, at hensynet til fiskeriet, de rekreative og andre miljømæssige interesser i vandløbene medinddrages i sagsbehandlingen ved afgørelse i enkelte vandløbssager.

Som det fremgår af bemærkningerne til kapitel 7 om vandløbenes vedligeholdelse, vil det være muligt at gennemføre en vandløbsvedligeholdelse, som både sikrer den nødvendige evne til afledning af vand og samtidig genskaber eller bevarer den ønskede vandløbskvalitet. Ønsker man at forbedre forholdene i et vandløb ved gennemførelse af en eller flere af de restaureringsforanstaltninger, der er omhandlet i lovforslagets § 37, har

enhver, der lider tab herved, ret til erstatning.

Erstatningsspørgsmål afgøres af domstolene eller i disse sager eventuelt af vandløbsretterne. Denne fremgangsmåde svarer til den, der i dag er gældende, og jeg finder ikke, at der er tilstrækkeligt grundlag for at ændre denne.

Spørgsmål:

Er det efter ministerens opfattelse rimeligt, at bredejereren skal betale omkostningerne ved en landvæsenskommissionssag i alle tilfælde og specielt i den omtalte sag (jfr. artiklen af 11. januar 1982)?

Svar:

Efter bestemmelserne i den gældende vandløbslovs § 22 er det som udgangspunkt de lodsejere, som skønnes at have nytte og interesse af en regulering af et offentligt vandløb, der er forpligtede til at deltage i udgifterne til reguleringen. Denne ordning er opretholdt i forslaget § 24, stk. 1.

Fordelingen af udgifterne bestemmes som bekendt af vandløbsretten. Jeg finder det rimeligt at bevare denne ordning.

Spørgsmål:

Er ministeren enig i, at byudvikling m.v. kan have indflydelse på vandstand og afstrømningsforhold, og at det offentlige som følge heraf må have pligt til at give et vist bidrag til bredejerens tab og andre omkostninger?

Svar:

Jeg er enig i, at disse forhold kan have indflydelse på et vandløb. Forøges afløbsmængden ved bebyggelse eller vejanlæg (byudvikling m.v.), kan der derfor i henhold til forslaget § 68 pålægges ejeren af de anlæg, hvorfra den forøgede afstrømning hidrører, at yde bidrag til vandløbets regulering og vedligeholdelse. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 100.

Spørgsmål:

Er det i den pågældende sag rimeligt at basere oprensingskrav m.v. på regulativ m.v., der er over 100 år gammelt (jfr. artiklen af 12. januar 1982)?

Svar:

Jeg har intet aktuelt kendskab til indholdet af regulativerne for de pågældende strækninger af Susåen, men af artiklerne synes at fremgå, at amtets vedligeholdelse i de sidste to år har været mere omfattende end de krav, som regulativet stiller. Jeg skal i øvrigt henlede opmærksomheden på lovforslagets § 88, stk. 2, der forudsætter en gennemgang og ajourføring af samtlige vandløbsregulativer inden for en rimelig tidsfrist.

Spørgsmål:

Ministeren anmodes om en kort redegørelse vedrørende bredejerens retsstilling,

- a) når der på grund af en stedfunden byudvikling er sket en forøgelse af vandmængden i et åløb,
- b) når der foreligger et regulativ, som, da det blev udarbejdet, var tilstrækkeligt til at sikre en rimelig afstrømning, men som i dag ikke opfylder det aktuelle vandføringskapacitetsbehov.

Svar:

ad a)

Enhver bredejer kan efter forslaget i den nævnte situation rette henvendelse til vandløbsmyndigheden for at få pålagt ejeren af de ejendomme eller anlæg, hvorfra den forøgede afstrømning hidrører, at yde bidrag til vandløbets regulering og vedligeholdelse, jfr. § 68 i lovforslaget.

Vandløbsmyndighedens afgørelse kan indbringes for landvæsenskommissionen, jfr. § 68, stk. 4, i lovforslaget. Er bredejereren ikke tilfreds med landvæsenskommissionens afgørelse, kan denne yderligere påklages til overlandvæsenskommissionen, jfr. § 80, stk. 1, 2. pkt., i lovforslaget.

ad b)

For ethvert offentligt vandløb skal der foreligge et regulativ, jfr. § 12 i lovforslaget, indeholdende bl.a. bestemmelser om vandløbets vedligeholdelse. Er disse bestemmelser ikke tilstrækkelige til at sikre en rimelig afstrømning, kan enhver i vandløbet interesseret, herunder bredejere, rette henvendelse til vandløbsmyndigheden for at få regulativets bestemmelser taget op til revision.

Vandløbsmyndighedens afgørelse kan påklages til miljøstyrelsen, jfr. § 80, stk. 1, i lovforslaget.

En sag om regulering af vandløbet kan rejses af enhver bredejer i medfør af bestemmelserne i kap. 6 i lovforslaget.

Spørgsmål:

Finder ministeren det rimeligt, at bredejerne selv skal betale for, at der rejses en retsag eller udarbejdes et nyt regulativ i de under a) og b) nævnte tilfælde, hvis den offentlige myndighed afviser at gå ind i sagen?

Svar:

Med hensyn til klagemulighederne i de i

det foregående spørgsmål nævnte tilfælde a) og b) kan jeg henvide til min besvarelse heraf.

Jeg kan endvidere oplyse, at udgifterne til udarbejdelse af regulativer i alle tilfælde afholdes af vandløbsmyndigheden og således aldrig kan komme til at belaste bredejerne direkte.

Jeg kan yderligere oplyse, at udgifterne i forbindelse med, at en bredejer rejser en retsag, afholdes af bredejeren, medmindre han opfylder de økonomiske betingelser for at opnå fri proces. Dette er en ordning, der gælder for alle borgere i dette samfund, og som jeg finder det rimeligt også gælder for bredejere ved vandløb.